

s min. prací a fin. Kompetence ke společnému udělení fin. podpory založena byla pro tato tři min. v § 71 vl. nař. z 21. května 1921 č. 191 Sb., kterýmžto předpisem podle zmocnění obsaženého v § 68. zák. z 11. března 1921 č. 100 Sb. provedena ustanovení o řízení o žádostech za stát. podporu dle tohoto zák., resp. v § 60 zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb. a § 2 vl. nař. z 23. listopadu 1922 č. 355 Sb., jimiž cit. předpisy z roku 1921 ponechány i nadále v platnosti. Také v době vydání nař. rozhodnutí z 20. dubna 1925 byl v platnosti obdobný předpis § 63 vl. nař. z 19. července 1923 č. 160 Sb., krytý ustanovením § 60 zák. z 25. ledna 1923 č. 35 Sb. a ponecháný i nadále v platnosti předpisy § 8 odst. 2 zák. ze 7. března 1924 č. 58 Sb. a § 1 vl. nař. z 3. května 1924 č. 96 Sb. Také za tohoto zákonného stavu příslušelo tedy o udělení fin. podpory stav. ruchu rozhodovati min. soc. péče v dohodě s min. veř. prací a min. fin. Dle toho mohla také o částečném odvolání udělené fin. podpory rozhodovati zase jen jmenovaná tři min-a v dohodě, nebylo však min. soc. péče příslušno takovéto částečné odvolání vysloviti samo. Učinilo-li tak přece, překročilo tím meze své zákonné kompetence a bylo proto rozhodnutí jeho již z tohoto důvodu z užití, aniž bylo nss-u za tohoto stavu možno zabývati se námitkami stížnosti.

Č. 6473.

Pozemková reforma: Má strana nárok na vrácení 10%ního poplatku za propuštění ze záboru stran nemovitostí, které dříve než podle § 7 záb. zák. byly straně propuštěny podle § 11 záb. zák.?

(Nález ze dne 12. dubna 1927 č. 7577.)

V ě c: Jan a Janka Š. v T. (adv. Dr. Frt. Kačer z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu stran vrácení poplatku za propuštění ze záboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem ze 16. dubna 1925 vyrozuměl stpů st-le, že schválil kupnoprodejní smlouvu, kterou st-lé koupili od Ladislava R. a společníků nemovitosti z jejich zabraného majetku za cenu 355.000 Kč a to pod podmínkou, že strana prodávající zaplatí do 1. června 1925 po rozumu § 61 zák. příd. 10% poplatek z kupní ceny, a že předložen bude ke klausulaci originál smlouvy, ve které obsaženo bude prohlášení kupujících, že koupených pozemků nezciží, leč se svolením stpů-u, a že stpů-u bez výhrady příslušetí budou práva dle §§ 19, 21 a 24 zák. příděl. St-lé zaplatili v květnu 1925 onen poplatek a předložili úřadu k jeho opětné urgenci i originál kupní smlouvy, načež stpů výměrem z 13. října 1925 originál ten opatřil schvalovací doložkou a vrátil jej st-lům. Výměrem z 27. května 1925 propustil stpů Ladislava R. a spol. určité nemovitosti ze záboru dle § 11 záb. zák., mezi nimi i nemovitosti, které se souhlasem stpů-u prodali manželům Š-ovým. St-lé obrátili se na stpů se žádostí za vrácení těchto poplatků, kteroužto žádost stpů výměrem ze dne 16. ledna 1926 zamítl, prohlásiv, že poplatek byl zcela správně po zákonu předepsán, poněvadž v oné době byly dotčené ne-

movitosti ješ. ě v záboru, a z titulu odprodeje schváleného stpú-em byly ze záboru propuštěny dříve, než se stalo jich propuštění na základě § 11 záb. zák.

Proti tomuto rozhodnutí podána je stížnost, o níž nss uvažil takto:

St-lé se domnívají, že stpú byl povinen vrátiti jim poplatek za propuštění nemovitostí ze záboru dle § 7 zák. záb. proto, že ono propuštění stalo se teprve v době, kdy dotyčné nemovitosti v záboru již nebyly, byvše propuštěny vlastníkům dle § 11 zák. záb., takže ve skutečnosti nenastalo jejich propuštění podle § 7 zák. záb., nýbrž podle § 11 téhož zák. Žal. úřad zastává naproti tomu v nař. rozhodnutí náhled, že poplatek byl zcela správně a po zákonu předepsán, poněvadž propuštění předmětných nemovitostí ze záboru stalo se dříve, než nastalo propuštění ze záboru na základě § 11 záb. zák. V odv. spise pak dovozuje úřad, že propuštění ze záboru váže se svými účinky již na moment udělení zásadního souhlasu a ten že vysloven byl již výměrem ze 16. dubna 1925, tedy dříve, než úřad vyslovil, že nemovitosti, o něž v daném případě jde, propouští vlastníku podle § 11 zák. záb.

Toto stanovisko žal. úřadu není správné. Stpú výměrem ze 16. dubna 1925 neprohlásil totiž, že smlouvu schvaluje, bude-li do určité lhůty poplatek zapraven, nýbrž prohlásil, že smlouvu schválí, budou-li určité podmínky splněny a zejména bude-li zaplacen 10% poplatek. Je tedy z cit. výměru patrné, že žal. úřad udělení souhlasu k propuštění nemovitostí podle § 7 záb. zák. si teprve vyhradil. Poplatek 10% může však úřad žádati teprve, když již k propuštění nemovitostí podle § 7 záb. zák. skutečně došlo. Ze spisů je patrné, že nárok vlastníka zabraných nemovitostí na propuštění nemovitostí podle § 11 záb. zák. vyřešil žal. úřad dříve, než vlastníkem prodané nemovitosti podle § 7 záb. zák. ze záboru skutečně propustil.

Odepřel-li tedy žal. úřad vrátiti st-li onen 10% poplatek jen proto, že propuštění nemovitostí ze záboru podle § 7 zák. záb. nastalo již udělením zásadního souhlasu ze 16. dubna 1925, tedy před propuštěním podle § 11 záb. zákona, učinil tak neprávem. Slušelo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss. — — — — —

Č. 6474.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Pozemková reforma: * Prohlášení stp-u, že jest ochoten dáti souhlas ke zcizení zabrané půdy dle § 7 záb. zák., budou-li splněny určité podmínky (t. zv. zásadní souhlas), nelze ještě pokládati za schválení převodu ve smyslu § 1 odst. 4 dávk. pravidel vl. nař. 143/22.

(Nález ze dne 12. dubna 1927 č. 7731.)

V ě c: Kazimír T. v L. proti župnímu úřadu v Nitře o dávku z přírůstku hodnoty.

V ý r o k: Stížnost se z části odmítá jako nepřipustná, z části zamítá jako bezdůvodná.